

جان ویلسون دولت و جامعه مصر باستان را به یک هرم تشبیه کرد، آنگاه هرم کوچک و مستقلی را به عنوان نماینده پادشاهی که بالاتر از وزرای او بود، که به نوبه خود بالاتر از فرمانداران کشور و روستاها بود، بالای سر مردم، و از نظر کارگران کوچک و بزرگ، مکان فرعون تنها راه ارتباطی با خدایان بود و او بالاتر از کاهنان بود. بالاتر از مردم. از آنجا که مقامات ارشد، مالکان و کشیشان تنها در یک طبقه بودند و او آنها را در انجام وظایف خود به او محول کرد (1). ، شاهزادگان ولایات و کاهنان اعظم و سپس طبقه پایین که طبقه حاکم بود.